

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

Nummer 4.

15. februar 1943.

15. årgang.

„Se, jeg gjør alle ting nye“.

Ovenfor nevnte skriftord ble så innerlig godt for meg ved årsskiftet. Tenk, Herren vil gjøre alle ting nye. Ny nåde, ny kraft til den svake, nytt mot for den motløse, nye anledninger til å tjene Ham, ny glede i tjenesten o. s. v.

Ja, Herren være lovet, for at, selv den syndbetyngede jord med all sin urettferdighet skal engang bli ny, og der skal fred og rettferdighet bo.

Tross alt som er hendt i det svunne år, har vi dog grunn til å takke Gud, som så usigelig trofast har ledet igjennom.

Hitintil har Herren hjulpet og vi er alle kommet et skritt nærmere vårt endelige mål. Ære være Gud! Vi har fått virke uhindret om enn spørsmålet om lokaler, har vært noe vanskelig.

Siste del av det gamle år ga Herren meg atter en god tur innover Altafjord. Fikk der besøke en rekke steder og fikk likeledes den glede å se noen sjeler kommer over på Herrens side.

Spesielt kjært var det å få hilse på vennene på barnehjemmet «Betania», Bosekop, samt vennene i Komagfjord. Begge steder er det en trofast flokk som står for Herren og kjemper for hans sak. Tross motstand går Herrens rikssak fram. All ære til Gud.

Noen virkelig vekkelsesluft kan dog ikke sies at man merker. Folket er så opptatt med andre ting, at det store flertall er som døve for Herrens og tidens tale. Noen vinnes dog.

Julens møter i Breivikbotn var som vanlige. Krigens redsler merkedes lite på dette sted. Når så barnefesten med alle de små lykkelige ansikter strålte oss i møte glemtes de ytre ting helt for en tid, og vi sang og jublet med de små over ju-

lens store gledesemne, vår kjære frelser.

Tiden ble bare så altfor kort — men skilles måtte vi også denne gang for så å møtes i det nye år.

Tenk atter et nytt år — med nye

Til Kristian Larsens minne.

Et dikt til far.

Striden her nede for alltid er endt, far er tilbake til Jesus vendt. Sjelen den svinget seg høyt over sky, tenk hvilken morgen, herlig og ny.

Striden her nede har ofte vært hård, siden sjukdommen kom, men mest siste år.

No har han hvile for evig da fått, hjemme hos Jesus i himmelens slott.

Ei mere smerte, men tilbake et savn, far han er berget i himmelens havn. Gullkrone bær han med stjernenes skjær, stjerner han tendte mens han var her.

Hjemme for tronen han synger så glad, svingende med sitt palmeblad. Synger om Lammet som kjøpte ham ut, ut med sitt blod til sin dyreste brud.

Lyste minner tilbake står, ei skal de glemmes om tiderne går. Alltid så stille, så kjærlig og mild, aldri kan tenkes en far mere snild.

Håpet om gjensyn på himmelens strand, aldri, nei aldri forlate oss kan. Møte deg far, langt bedre enn her, når også vi for evig i himmelen er.

Diktet i anledning fars begravelse 30/1—43.

Anker.

forventninger og løfter fra Herren. Han som ga løftene er og blir trofast. Derfor går vi inn i det nye år med håp om rik høst i all Herrens gjerning.

No blir det jo også stadig lysere, og om noen uker får vi atter se solen, om vi da lever.

Når vi ser tilbake på året som gikk, ønsker sikkerlig alle vitner her nord, at meget mere måtte være utrettet for Herren, og flere nek innsamlet, og spørsmålet trenger seg uvilkårlig fram: Når skal Finnmark få sin besøkestid.

Bøyer vi oss da dypt nok i stillhet for Herren, synes svaret å lyde klart.

Besøkelsestiden er der, men folket kjenner den ikke. —

Samtidig høres mesterens ord til sine barn: Legg ut på dypet. Vær utholdende —. Redd det som kan reddes. Tiden heretter er kort.

Tanken er meget alvorlig.

Kjenner virkelig vårt kjære folk ikke sin besøkestid? Kjenner Guds barn den? Kjenner Herrens vitner den?

Må Herren i det nye år vekke oss alle på nytt; må han få gjøre alle ting nye. — Må nye brennende vitner utsendes til Nord-Norge og må vi eldre fornyes i vår ånd, så nytt liv med nye erfaringer fra Gud må bli dette års kjennetegn.

Legger vi alle ut på dypet vil enno store ting skje.

Til dere som med forbønn og penger har stått meg og Herrens sak her nord bi i det for meg personlig tunge år, vil jeg atter på denne måte bringe min hjerteligste takk. Takk også dere som ved brev har gått Herrens erinde. Herren vil lønne eder alle etter sin makt. (1. Kong. 10, 13). Kjær hilsen.

Oskar Gamst.

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.

Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Hjemme hos Herren

Søndag 24/1—43 hensov broder Kristian Larsen, Holmsbu, 64 år gammel og ble begravet 30/1 under stor deltagelse. Tross vanskelige forhold å komme fram, møtte allikevel en stor skare. Br. Kristian Olsen talte i kapellet ut fra Joh. 11, 11: «Vår venn er sovnet inn,» og mange trøstefulle ord fikk ved Guds nåde broderen å bære fram til den lytende forsamling (kappellet var helt overfylt). Så ble pålagt kranser fra hustru, barn og barnebarn og fra forsamlingen på stedet. Str. Gundersen la på en krans fra søndagsskolen. Br. Larsen har stått som forstander siden sin fars død. Så ble nedlagt kranser fra Åsheim, Svelvik, Berger, Sande og Tofte venneklokker — samt mange andre.

Etterpå var fest på vennenes lokale som var fylt til siste plass. Her var det isannhet fest, og etter bevertningen var det en stor skare som deltok med sitt vitnesbyrd. Da fikk vi også høre hvordan broder Larsen hadde vært et lys for sine omgivelser. Han hadde vært til trøst og oppmuntring for så mange, og kommet i rett tid med hjelp. Vi var alle enige om, at vi var en kjær broder fattigere. Der ble også framholdt mange herlige løfter fra Guds ord til hustru og barn.

Fred være med hans minne.

f. t. Holmsbu 4/2—43.

H. I. Ersrud.

Så er også br. Kristian Larsen, Holmsbu, gått herfra for å være hos Herren. Han var kjent og elsket i store kretse, da selvfølgelig mest i de trakter han hørte hjemme; men også langt utenom disse. Alltid var han ferdig til å avlegge sitt vitnesbyrd om sin frelser. Alltid hadde han et godt håndtrykk og et varmt smil. Mange har han trøstet og vist vegen

til den evige herlighet — no er han der selv. Mange hjalp han, både ti- melig og åndelig. Hans hjem sto åpen for Guds folk og vitner. Selv- nar vi mange lyse gode minner der- fra. Hans liv vil vitne lenge etter hans død. Som forstander i forsam- lingen har han vært til stor velsig- nelse.

Han var også søndagsskolearbeider i mange år.

Red.

Hilsen fra Sig. Breimoen.

Vi har flytte fra Komagfjord til Børselv, og har no stasjon her.

Vi lever alle godt her nord og får oppleve Herrens trofasthet dag for dag. Holder no faste møter her på hjemmet og tror Herren skal seire så det blir til sjeles frelse.

Broderhilsen. Sig. Breimoen.

Fra Haugesund.

Det har vært holdt en rekke møter til helligelse for Guds folk. Vi var så heldige at br. Kleppe også ble med på noen av disse møter. Hegge- lund kom fra Bergen og var med på å innsette forstander for menighe- ten her. Det er Høybak som er blitt valgt — eller rettere sendt av Gud hertil.

Det har også vært fellesmøter en uke. Det er mange som er kommet med og det er ordentlige bra folk.

Gud har holdt meg oppe til i dag. All ære til Jesus. Hilsen.

Bolette Alfsen.

Kristi Menighet, Halden

Også i Halden har de fått be med- velsignelse. Det er gode møter og åpent for Guds ord. Forstander- Isaksen har god hjelp i møtene av musikkvennene og andre. De er glad i sin forstander og står ham bi i beid.

Det er fra bønnens lønnskammer enhver stor og for menneskeslekten velsignelsesrik gjerning er utgått, og de menn og kvinner som for Guds åsyn tryglet som barn om nåde og kraft, sto for menneskenes åsyn som uforferdede stridsmenn for sannhet og rett.

Monrad.

Det er umulig

å få plass til lange artikler no. Plassen blir for liten. Vi vil gjerne ha referat og nyheter fra de forskjellige steder, men de må være så kortfattet som mulig. For lange referater må vi forkorte.

Nye abonnenter.

Enda kan vi ta mot noen nye abonnenter, og de kan få bladet fra nyttår. Alle som står tilrest for lengere tid må vi no stanse. Papi- ret er rasjonert.

Søstrene Austad og Lie

som tilhører baptistene besøkte og så Misjonshuset. De talte og sang og var til velsignelse. Siden har de besøkt vennene i Vidnes, Skiptvet og blitt brukt til velsignelse, meldes derfra.

Rolf Olsen

som arbeider i Nord-Norge er for tiden sydpå og besøker de forskjellige venneklokker. Lørdag 16. og søndag 17. januar besøkte han Misjons- huset, Sarpsborg, og vennene satte stor pris på hans besøk. Han sam- ler no penger til motorbåt som er nødvendig å ha for å nå de avsides steder langs kysten og øyene der nord. Han deler også ut misjons- bøsser som er en praktisk måte å samle det en kan legge tilside i. Mid- lene sendes Jul. O. Lind, Moss, som er misjonens kasserer.

På pilgrimsferden.

Lørdag og søndag 16. og 17. deltok jeg i møte på Hvaler. Lørdag hos Barthold Henriksen og søndag hos en eldre bror Fredriksen som no er leder for Kristi menighet på Skjelsbo. Lørdagsmøtet var best besøkt; for da hadde pinsevennene intet møte og deltok. Søndag hadde de møte selv. Det er igrunnen noe usunt og unaturlig at det på et lite sted skal være opptil 3 — ja, på sine steder 4 troende døpte flokker, som igrunnen lærer og praktiserer det samme. Det er spilte krefter og på de fleste steder har ingen av dem noen nevneverdig framgang. Det er jo også forståelig. Man burde kunne enes om å være sammen på småsteder. Sangbok, blad og andre ting burde ikke være hovedsaken, men hvordan skal Guds sak få framgang. Spørsmålet er nok vanskelig men håper det i framtiden blir lagt mere alvorlig på alles hjerter.

Lørdag 23. januar hadde forsamlingen i Misjonshuset, Sarpsborg, årsmøte. Regnskap og beretning ble referert. Året har vært et forholdsvis stille år. Br. Alf Thorstensen virket i menigheten i ca. 3 måneder og ellers har vi hatt besøk av flere predikanter.

Onsdag 27. januar reiste jeg til øvre Skiptvet og fikk mitt herberge hos Andreas og Magna Solvang. Det er som om komme hjem når jeg kommer dit. Det føles så fritt og hjemlig at en kan være seg selv helt. Gud velsigne alle de kjære hjem som er åpne for Guds folk og vitner i disse dager. Det skal mere tro til å ta mot tilreisende i dag enn før, men de skal nok få oppleve at «Herrens velsignelse gjør rik.»

Onsdag aften hadde indremisjonens møte på Haugen skole og da vennene ikke hadde møte før torsdag og vi var innbudt dit å delta med dem gikk vi dit. Ludv. Østby talte om den brede og smale veg. Alvorlig og hjertelig la han oss på hjerte å gå på den smale veg som fører til livet. Jeg var kraftig forkjølet og da det var nokså varmt ble det vanskelig å si noe.

Torsdag hadde vi møte på Ladim og det var forholdsvis bra med folk. Søster Anna Hansen fra Sarpsborg, som var på besøk på Frorud, deltok også. Lørdag bønnemøte på Frorud og søndag misjonsfest hos Frit-

jof Schie på Børud. Det var regnvær og snesludd både lørdag og søndag så det gjorde nok sitt til at søkningen ikke var så stor. Søndag var det rent felt. Mørkt og regn og glatt føre, nesten umulig å stå på beina. Møtene var gode.

G. I.

Fra „Betania“, Mjøndalen.

I forsamlingen har vi det bra. Det kommer noen enkelte og bøyer seg for Jesus. Vi takker Gud for dem som kommer. No sist søndag hadde vi dåp. Det var 7 unge mennesker fra Vikersund som ble døpte, deriblant 3 unge menn i sin beste alder. Det var overfylt av folk. Vi fikk be til Gud med en ung pike.

Det var flere predikende brødre. Asbjørn Haugen, Tornæs, Haleem og Reiersrud. Ja, det var i sannhet en feststund.

Guds fred over alt Guds folk.

Hjertelig hilsen.

E. K.

Bibeluke i Rygge.

I uken fra 19—24 jan. hadde de en bibeluke i «Bethania,» Rygge.

Det var særlig meningen at predikantene som hadde anledning skulle komme sammen til bønn og bibellesning. Det var riktig godt og en god ånd rådet, fortelles det av en predikant som deltok. De offentlige møter om kveldene var også godt besøkt og de fikk be til Gud med frelsessøkende.

Av predikende brødre deltok: Lyder Engh, A. Isaksen, Thor Sørlie, Rødningsby m. fl.

Fra Dahl, Eidsvoll.

Fikk lyst til å sende noen ord med det samme jeg sender oppgjør for bladet for noen av vennene. Først vil vi takke vår Gud i Kristus Jesus for alt han var i det svunne år. Men vi ser også hen til Ham som har sagt at Han vil være med inntil verdens ende. «Han er med, o, hvilken trøst.»

Vi har i vinter hatt en riktig god tid på «Arken.» Vi har fått be til Gud med mange både menn og kvinner, og det har vært stor søkning på alle møter, ikke bare om søndagene, men også om hverdagene, undertiden slik at vi ikke har fått plass til alle. Fremdeles fortsetter søknin-

gen og det er synlig at mange er grepet av Gud.

Vår kjære br. Aimar Karlsen kom hit og besøkte oss til Bededagen i fjor høst, og har virket her til stor velsignelse hele tiden siden. Han reiste no hjem en tur en av de siste dager i januar, for der var fler som pleier å besøke oss som også ville komme, og Karlsen trengte jo også å hvile litt, da det har vært møter av og til hver kveld. Br. Arnt Andersen var også her sammen med Karlsen i noen uker før jul. Det var deilige møter som Jesu frelsende verk ble stort for oss alle. Så i julen kom det 2 unge brødre fra Redalen som vi kjenner godt fra før, da deres far for 25 år siden var offiser i Frelsesarmeen her i Eidsvoll og han fikk sin hustru herfra. Han har også av og til vært på «Arken» og vitnet om Gud, men no kom 2 av hans eldste sønner, som hadde både vitnesbyrd og sangens gave. Den ene måtte jo reise hjem straks på det nye år, men den yngste er her enno og vitner og synger til Herrens pris. Folket vil ikke at han skal reise, men bare bli. Det er vanskelig å få slutet møtet om kvelden, våre brødre bær et så sjeldent navn som Asprusten; men alle venner og folket bruker bare hans fornavn som lyder Gunnar. Han må ofte i ilden gang på gang. Vi fikk også be til Gud med en mann om lørdagskvelden da vi hadde vennefest hos en familie som var nyfrelste, både en sønn, som er 20 år og mor og far i hjemmet. Dit kom en bror av hustruen og han overga seg til Gud om kvelden og søndag midt i møte, mens br. Robert Iversen står og vitner, så roper en søster ut i forsamlingen: Det er en søster her som vil de skal be til Gud med henne. Br. Iversen må stanse og det blir bønn og takkemøte på kne. Dette var herligt så vi ønsker at det må fortsette. Det er så mange fler som er overbevist om at det er best å være frelst, men det er så vanskelig å ta det ene skritt og gå i støvet og erkjenne for Gud og mennesker at man trenger nåde.

Vi har i den tid som har gått siden vi begynte våre møter i «Arken» — ja, først var vi jo i husene i 2 å 3 år — men no er det snart gått 5 år siden vi fikk lokalet. Det har i hele denne tid vært et fint, ja, et enestående venneforhold, hvor alle har omsorg for hverandre. Det har til dags dato ikke vært et eneste misforhold

iblant brødrene. Alle i forsamlingen er opptatt med dette ene: å være med å redde sine medmennesker, og jeg tror at så lenge vi alle er med i dette så betydningsfulle arbeid, ja da vil der ikke bli plass for strid om makt, men bare i tilbedelse for en Gud der har all makt.

Ikke stor, større og størst. Oss bør å forringes, men Han vokse. Så vil vi alle peke på ham der bar all verdens synd. Mine og dine, ja, alle de andres. Vi var ikke mange til å begynne med, bare noen få. I dag har vi en ganske god og pen flokk. Det har jo stadig kommet noen med, men ikke alle som har bøyd seg er bevart idag. Det er mange som har sagt at det bare er en rus og noe som vi får til. Men det er mange som virkelig har opplevd å bli født på ny, opplevd at synden er fjernet.

Og skulle vi ikke ha tro til at Gud kunne frelse så kunne vi alle gi opp. Men Jesus sier jo om sæden og jorden, at noe faller i god jord, men at det også er mindre god jord er vel alle kristnes erfaring. Jesus sa det han også. Vi vil allikevel være med å så sæden ut, og be Gud gi spireevne og vekst. Der står i Skriften, at Herrens ord skal ikke vende tomt tilbake. Amen!

Eders lykkelige medarbeider i Herrens store Rikssaks fremme.

Ludv. Furulund, Solstad, Dal.

I Svæe bedehus

i Heli, Spydeberg — br. Kirseruds gamle virkeplass — har de bra søkning til møtene no. De har fått be til Gud med flere sjeler. Det er br. Håkon Haug som virker der.

Vidnesdalen, Skiptvet.

Søstrene Austad og Lie har virket der en ukes tid. De fikk be med frelsessøkende og flere ble fornyet og opplødet.

De venter Lars Gulbrandsen dit. Han skal ha bibeluke.

I Ullerøy, Skjeberg

har br. Ernst Falch virket en tid. De har hatt herlige møter. Riktig bra med folk. Br. Falck har også besøkt Misjonshuset, Sarpsborg, et par torsdager.

Fra Askim.

Det meldes om gode møter i Askim. Søster Reidun Nielsen (no Busch) har virket der en tid.

Våk og be.

«Salige er de som tvetter sine kjortler så de må få rett til livets tre og gjennom portene komme inn i staden.» (Apenb. 22, 14).

Ja, de er salige som har tvettet sine kjortler og har fått motta Guds velsignelse. Grunnen til at de er blitt salige er at de har fått møte Jesus og får være hos ham. Mitt hjerte svar ja og amen og halleluja! Siden jeg fikk lære å kjenne Jesus har vandringsen blitt lett skjont det nok har blitt for som for så mange — ja jeg kan vel si alle som har mottatt Jesus.

Det har kommet stormer på min livsveg, men vi har jo Jesu egne ord og der kan vi se at det ikke er bare vi som har motgang. Se Joh. 15, 18. Nei, min venn, også vår mester hadde motgang, helt fra Betlehem og til Golgata, men han brøt igjen, og han er gjennombryteren idag for deg og meg. Gi derfor ikke opp, men gå til ham som er prøvet i alt i likhet med oss, men dog uten synd. Skynd deg, min venn og vær ikke lunken, men få olje på lampen din. Snart kan anskriket lyde og du vet hva som står: Han kommer og de som er rede går med ham inn til brylluppet, og så blir døren lukket. Gjør deg rede: Brudkommen kommer snart. Ikle deg Lammets bryllupsdrakt så du får være med der hjemme og gi ham æren og prisen for at du ble frelst og fikk del i herligheten. Kan du tenke deg noe større. Men det er alvor. Det er ikke bare tomme ord. Evigheten står foran oss og hvor skal vi tilbringe den?

Jeg har erfart at det er håpløst å leve uten Jesus og hvorfor skal jeg da være lunken når jeg kan vinne det evige liv. Nei, jeg vil følge Jesus. Jeg vil tilhøre ham.

Det er en prøvende tid vi har foran oss. Våk og be så ingen tar din kro- ne fra deg. Det er bare en liten stund igjen — tenk om du ble stående utenfor. Kjære sjel: Hengi deg helt til Jesus. Kast alt på ham. Bli brennende i ånden og tjen Herren. Lev ikke lengere for verden, men for Kristus så skal du få bli med ham når han kommer. (Apenb. 16, 15.)

Ludvik Nilsen.

Alfhild Bjerva.

Det er i 1942 innkommet til misjonær Alfhild Bjerva:

Forsaml. i Møllergt. 38 kr. 322.11
Hjemmemisjon 237.50

Tilsammen kr. 559.61
Hvorav levert til A. Bjerva 129.18

Innsatt i Fellesbanken kr. 430.43

Hjertelig takk til hver enkelt.

Jenny Andersen, Sørlygt. 15 II, Oslo

Fra Estland.

Pastor V. Ølvingsson som arbeider i Estland har nylig vært en tur i sitt hjemland, Sverige, og uttaler til «Evangelii Härold» at det for tiden finns ca. 2000 «pinsevenner» i Estland. Menighetene må tilhøre en av de anerkjente organisasjoner for å få lov til å arbeide, men har full frihet til å forkynne hele Guds ord. Da krigen raset der ble mange drept og bortført og mange falt fra. No råder det et godt forhold mellom myndighetene og de kristne. En høytstående tysk embetsmann sa blant annet til br. Ølvingsson: «Før regnes dere som folkeforførere, men vi anser dere som folkeopplysere.»

Den største menighet er i Reval og teller ca. 1000 medlemmer.

Dr. Boone ble sendt som misjonær nær til Kina. Da han framkastet sin plan om å gå til dette land med evangeliet, ble han møtt med denne innvending: «Men Kina er ikke åpen for misjonsarbeid. Derfor er Deres forslag umulig.»

Boone svarte: «Hvis jeg blir sendt til Kina og tilbringer hele mitt liv i dette land og ikke blir brukt til annet enn å «smøre døren hengsler», så vil jeg gå med glede hvis den som kommer etter meg kunne komme inn.»

I Brasilien går også Guds sak fram I byen Batia teller menigheten ca 500. De har møter hver dag og opptil 4 forskjellige steder på kvelden. De kan ha ca. 30 møter i uket. Sjeler frelses og blir fylt med Guds ånd.

Nummer 5

Arbeidere

Kv

Vi har f
spørsmålet
kanter og
bake til de
Gud ofte h
tjenste i e
velsignelse
hadde en
Guds ord.

Vi kjen
Det nye te
står om kv
Jesus valgt
bare menn
talen: Brø
som gikk u
Tror også
som virke
ster. Det

sjonsmarke
så være h
stilling i
mening er
framtrede
den mere t
lenge siden
om en kv
kunne være
frampå.»

ster begyn
ter og opp
hun sin kv
ledningene
en stor ver
kvinnes tj
I Kristus e
for kvinner
for manne
forskjellig.

kvinne so
som er nev
for sin vir
for sitt vel
arbeid i me
—42 finner
sippelinne s